

ejernes egen Favør, da de jo ikke selv er tjent med at køre deres Automobileer paa daarlige Veje, og det er ikke mindst i Favør af andre vejfarende, at Vejene holdes i Orden. Jeg finder det altsaa ganske naturligt, at denne Afgift bliver paalagt dem. Der er gjort saa udførligt Rede for denne Paragraf, at jeg ikke skal opholde mig yderligere ved den. Jeg mener, at Bestemmelsen om, at der skal søges Tilladelse til at køre Ruteautomobil, og at denne gives af Amterne eventuelt i Forbindelse med Kommunalbestyrelserne i Sognekommunerne, er naturlig, thi det er jo kun rimeligt, at der ikke etableres Rutekørsel, uden at der er den fornødne Interesse derfor hos Befolkningen, og de sognekommunale og amtskommunale Myndigheder er jo Befolkningens Repræsentanter. Der er dog et enkelt Punkt, jeg gerne vil henlede Opmærksomheden specielt paa; det er dette, at der kan knyttes den Betingelse til Tilladelse til Ruteautomobilkørsel, at de kun maa befordre et fast Højesteantal af Passagerer. Jeg forstaaer dette saaledes og lægger Vægt paa, at det er saaledes, at dette højeste Antal væsentlig retter sig efter Vognens Styrke og Bygning, ikke efter, om den tilføddigt kan rumme et saa stort Antal.

Endelig findes der i § 21 Bestemmelser om Sikringsforanstaltninger, der skal gennemføres ved særlig farlige Vejkryds, Vejsving eller ved Steder, hvor offentlige Veje krydser Jernbaner uden Ledbevogtning. Der gives her et Paalæg til de kommunale Myndigheder om, at de skal foranledige, at Gærder, Hegn og Beplantning, der hindrer den frie Oversigt, fjernes eller holdes i en passende Højde, og hvis dette ikke kan opnaas ved Forhandling, har de kommunale Myndigheder Ret til at ekspropriere. Det er foreslaaet at give Ministeren for offentlige Arbejder Bemyndigelse til at bestemme, hvorvidt og i hvilket Omfang der ved Krydsning mellem de under Drift værende Jernbaner og Veje af vedkommende Bane skal betales Bidrag til den ommeldte Sikring af den frie Oversigt. Under Hensyn til, at det gælder om ogsaa for Banerne at skabe størst mulig Sikkerhed, finder jeg dette naturligt. Derfor bør Banerne bidrage deres til disse Forholds Etablering, saaledes at der kan køres paa Vejene med større Sikkerhed, og at ej heller Banerne kan faa Molest paa deres Materiel. Det er desuden i sidste Stykke af denne Paragraf foreslaaet at give Ministeren for offentlige Arbejder Bemyndigelse til ved Steder, hvor Jernbaner uden Ledbevogtning krydser offentlige Gader eller Veje, og hvor der ikke for en rimelig Be-

kostning kan skaffes fri Oversigt til begge Sider af Jernbanelinien, at paalægge Banen eventuelt med Tilskud fra vedkommende kommunale Myndighed at opstille Lys- og Lydsignaler eller træffe andre Foranstaltninger, der i rette Tid kan advare de vejfarende om Togets umiddelbare Nærhed. Ogsaa denne Bestemmelse finder jeg naturlig, thi saaledes som Forholdene er, har det været urimeligt, at selv om Banerne nok saa gerne vilde ofre noget paa at skaffe disse Vejsving, Vejkryds og Skæringer ind under let passable Forhold, har de ikke haft Myndighed dertil uden at skulle afholde hele Udgiften derved, hvad jeg ikke finder rigtigt, naar Vejvæsenet faar Del i Automobilskatten. Det er jo væsentlig paa Grund af, at der er opstaaet denne stærke Automobilkørsel, at man maa gaa til Foranstaltninger som de her omtalte. Jeg vil dog gerne lige paapege, at jeg tror ikke, man faar saa megen Glæde af disse Lyd- og Lys-signaler, som man skulde tro efter den Iver, der har været i det høje Folketing for at faa Bestemmelsen herom indført i Lovforslaget. Jeg mener nemlig, at de Lydsignaler, som kan etableres, i ingen Henseende vil blive bedre end de, som kan gives fra Lokomotivet gennem Lokomotivets Fløjten. Hvad Lys-signaler angaar, er det vel vanskeligt at faa saadanne til at virke fuldstændig sikkert, medmindre de trækkes fra nærliggende Stationer eller lignende. Skal de virke automatisk, svigter de let en skønne Dag, og saa er det jo værre at have et saadant Signal end intet at have. Derimod tror jeg, det er udmærket, at der er tilføjet Ordene „eller træffe andre Foranstaltninger“ o. s. v., for man kan selvfølgelig godt træffe saadanne Foranstaltninger i Forbindelse med Lys-signaler, at der kan faas en sikker Virkning, idet Lokomotivpersonalet kan faa Paabud om at passere Vejskæringer med nedsat Hastighed, naar ikke visse Lys-signaler er til Stede. Hvis Personalet faar et saadant Paabud, og Lokomotivet saa passerer Vejen med stor Forsigtighed, tror jeg ikke, der vil ske noget videre ved disse ubevogtede Overkørsler.

Medens jeg altsaa i det store og hele finder, at dette Lovforslag har truffet det rette, mener jeg dog, der er adskillige Ting, som bør overvejes i et Udvalg, og jeg skal derfor tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til Behandling, og velvillig Behandling, i et Udvalg.

Martin Olsen: Efter at den højtærede Minister og det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) har gennemgaaet Lov-